

Nummer 2.

Oktober 1941.

DE BESTE (;;;) UIT HET VERRAALERSKOT???

Lang hebben de Halsche Hitlerianen beraadslaagd om te weten wie ze als burgemeesterskandidaat gingen voordragen. Jef Jacobs werd te geneen gevonden en van te groote nulliteit. Advokaat Neetens was te weinig ernstig en te wel gekend als geldverkwister in het kaartspel. Men vreesde ook nog dat zijn jaarvedde zou kunnen aangeslagen worden door de personen van Halle, van Sint Pieters Leeuw en elders, aan wien hij geld moet. Felix Wyverkens was te belachelijk en Willem von Stalle, te goed gekend als schijnheilige, had te weinig sympathie onder de halsche bevolking om in aanmerking te komen.

Op den duur werd vader Borms, verschooning, Herr Boch-mans uitgekozen als de minst slechtste van het kudde hitlervee.

Dit geeft de staatstaf van de waarde van de nieuwe orde.

KAKKEBROEK OP ONS STADHUIS.

Is Herr Boch....mans een moedig man? Wij gelooven stellig van neen. En ziehier ervan twee bewijzen:

1°. In het begin van den oorlog koos die stoere (???) V.N.V.-man eenvoudig het hazenpad, zijne vrouw en vier kinderen achterlatend... In eenen trekvlucht hij per velo gansch alleen van Halle naar Kortrijk!!! Zijne vrouw met hare vier kinderen kon maar alleen haar plan trekken.... Zulke handelwijze van onzen nieuwen burgervader (?) mag vergeleken worden met het gedrag van Mijnheer De Maeght die in de dagen van gevaar dapper zijn burgemeestersambt bleef vervullen tot ieders bewondering.

2°. Wanneer die Roene (???) Vlaming te Brussel aanlandt, dan draagt hij er zorg voor omstonds zijn "kenteken" (insigne) van V.N.V. op zak te steken. Hij speet het terug op de borst wanneer hij naar Halle terugkeert.

HERR BURGEMEESTER EN DE WET.

Door een besluit van den 24 Maart 1941 is het verboden visietkaartjes te doen drukken.

Hoe komt het dan dat onze Japonees viesietkaartjes heeft doen drukken met het onderschrift: "Burgemeester der stad Halle? of bestaat de wet voor hem niet? Misschien waren die kaartjes reeds gedrukt voordat he besluit verschenen is. of moeten de mannen die onder het bevel der Duitschers staan de wetten niet naleven?

Wij wachten het antwoord van onzen burgemeester af.

Herr Boch...mans heeft vóór enkele dagen de politiemannen, kommissaris aan 't hoofd, ontvangen in een koffiehuis onzer stad. Het kan al zonderling voorkomen dat het hoofd van de politie het noodig acht zijne ondergeschikten te verzamelen in een "café" liever als op het stadhuis, welke daartoe de gepaste plaats is. Maar wat de toehoorders nog aardiger voorkwam, dat is de nationaal-socialistische rede uitgesproken door die zoogezegde Belgische burgemeester: "Ik ben de "Halsche leider van het Nationaal Socialism" riep dit heerschap" en "bingen kort zult ge allen in de rangen treden van het gemeensch "voll":

We hopen dat de heer Kommissaris aan het parket verslag zal uitbrengen over die laakbare taal.

In alle geval, op uur en tijd zal de getuigenis van onze politieagenten goed te pas komen.

Het was een aangenaam oogenblik in die beruchte bijeenkomst, toen de Heer Kommissaris zijne mannen toesprak: "Bekijk wel het gelaat van "den burgemeester, opdat gij hem zoudet groeten op straat".

Al de oogen waren gestaard op Herr Boche...mans, en een der agenten fluisterde in het oor van zijn gebuur: "Gemakkelijk om te herkennen, hij trekt op een Japonees. En de Japonees betaalde twee ronden geus.

Dat zal onze agenten niet verhinderen wanneer het uur zal geslagen zijn hun hoofdman met pak en zak den bak in te smijten.

HALLENAARS.... OPHEET

Deze dagen zijn mannen van de "zwarte bende" 's avonds in de herbergen geweest in de stad om duitsche boekjes uit te deelen.

Wij kunnen aan onze medeburgers slechts den raad geven aan die mannen geen woord toe te sturen wanneer zij binnenkomen. Inderdaad, terwijl er slechts één man binnenkomt, staan er een half dozijn te wachten, buiten op de straat, om zoo noodig binnen te springen.

Het is daarom dat de uitdeeling in den donkeren gedaan wordt, om de mannen buiten niet te bemerken.

Er zijn sedert eenige dagen twee mannen van de Gestapo in Halle aangekomen. In de herbergen moet het ordewoord zijn; bijzonder wanneer er onbekende mannen zijn: "Zwijgen dat ge zweet".

MATTHYS OP DE CERCLE.

Over veertien dagen, kwam Matthys, die vroeger een der kopstukken van de "Cercle" was, naar een match zien.

De Judas behaalt er een buitengewoon succès: niemand sprak hem aan. Nog meer. Wanneer hij zich tot iemand richtte, keerde men hem den rug. Zoo moet men handelen met landverraders.

DE CLUB DER ZATTERIKKEN.

Er is in Halle een nieuwe club ingericht, die den naam van "Club der zatterikken" draagt. Onder de belangrijkste leden tellen wij : Dannau, de chef van het Visschenstraatje; de gebroeders Vandeweghe en nog anderen.

Vrijdag veertien dagen waren de leden weer eens zoo zat in de bureelen dat zij de brandende stoof omver wierpen en dat de bakken met "fichen" ten gronde vielen. Men heeft een werkman moeten doen komen om wat orde te brengen in dien vuilen warkoel.

Dit herrinnert ons het gebeurde van over eenige weken waaraan dezelfde mannen zich hebben plichtig gemaakt. Op eenen later avond waren zij zoo dronken dat na een lang bezoek bij hunnen vriend Guillaume Van Stalle of beter in het duitsch gezegd Wilhelm von Stalle, zij in eene andere herberg nabij de groote Markt kwamen aanlanden. Herr Dannau was zoo ziek dat hij in die herberg aan 't "geubelen" viel en daar

na onder de tafel rolde in zijn vuilnis. Hetgeen de kazin deed uitroepen: "Hij lieter". - Daarna gingen zij nog verder "geubelen" op den drempel van het huis van een onderpastoor. - Flinke vertegenwoordigers der duitsche beschaving.

Wij vragen aan onzen Herr Burgemeister of hij het niet nuttig acht de herbergiers van Halle te verplichten voor zulke klanten in de nabijheid van het gemak "vomitoriums" in te richten, zooals men er kan vinden in de Rathkellers van Deutschland.

En zeggen dat de gebreeders van de Weghe, onderwijzers zijn. Schoone voorbeelden voor hunne leerlingen. Nietwaar Hallenaars?

HET IS VOOR DE DUITEN.

Sedert maanden hebben onze halsche hitlerianen er alles op gezet om een hunner als burgemeester op te dringen. Is het uit louter idealisme? Bijlange niet. Een ideaal heeft in zich zelve iets edels, dat gansch gansch ontbreekt aan de verradersklik van Staf De Clercq.

Voor kerels van dit slag gaat het maar alleen om plaatsjagerij en dan nog op winstgevende posten. Baart het dan verwondering dat de superhitleriaan Romsée, de wedde van de burgemeesters merkkelijk heeft doen stijgen, en dit natuurlijk om plezier te doen aan zijn volgelingen, de nieuwgebakken burgemeesters. En zoo komt het dat de huidige striep-burgemeester onzer stad VIJF EN TWINTIG DUIZEND Frank zal opstrijken, als wanneer zijn voorganger, die nochtans in bekwaamheid en verdienstelijkheid deel wat hooger staat dan het stuk notarisklerk, er slechts twee duizend vijf honderd franken had.

Doch, wat wilt U, Vrienden lezers? Voor verraders geldt immers de leuze "De duiten boven alles".

Ghesquière vader...

Weinig, heel weinig Hallenaars, zijn tevreden geweest over de benoeming van Boch...mans als burgemeester.

Een onzer sympathiekste (?) inwoners moet nochtans geteld worden onder diegenen die met genoegen burgemeester De Laeght hebben zien aftreden. Die man is... Ghesquière vader, organist en winkelier in de Stadhuisstraat.

Ziehier een uittreksel van den brief dewelke hij aan Boch...mans gestuurd heeft: "WE WENSCHEN U HARTELIJK GELUK OM DE ONDERSCHIEDING DIE U "TE BEURT VIEL EN HOPE DAT GIJ UW ALBT LANGEN TIJD MET EERE EN WELSLAGEN "ZULT WAARNEMEN, TOT WELZIYN ONZER STAD EN TOT HEIL VAN ONS VLAAMSCH VOLK

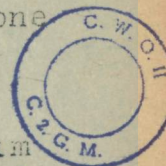
Ghesquière vader hoopt dus dat Boch-mans zoo lang mogelijk burgemeester zal blijven; in ander woorden: hij wenscht dat de duitschers zoo lang mogelijk hier zullen blijven nestelen en ons uitplunderen.

Onze japoneesche burgemeester was zoo tevreden over dien brief dat hij hem aanstonds heeft doen verschijnen in het dagblad "Volk en Staat", zonder den naam van den schrijver bekend te maken. Maar wij zijn er in gelukt den naam van Ghesquière te ontdekken en daarop had noch de eene noch de andere zich verwacht.

Dat Ghesquière zoo'n brief schrijft, dat moet ons niet verwonderen. Reed in 1914 was hij in de beste betrekkingen met de duitsche overheid. Hij was toen organist in de kerk van Meenen en kwam naar Halle met de uitwijkelingen van Meenen en van Hallewijn. Reeds toen was hij aldaar door de bevolking misprezen en veracht, en het was om die rede dat hij na den oorlog naar Meenen niet mocht terugkeeren, ongelukkiglijk voor de Hallenaars kwam hij zich hier vestigen.

Toen de uitwijkelingen van Meenen zijn gevlucht, mochten zij slechts 50 kilos bagage meenemen. Dank aan zijn betrekkingen met de duitschers kwam Ghesquière in Halle met ...VIER... pianos en met meer dan duizend (wij zeggen meer dan duizend) meters mouluren voor kaders te maken. Dat een organist een piano bezit, dat vinden wij heel natuurlijk, maar dat hij op de vlucht gaat niet met een, maar met VIER pianos, dat is toch wat wonder, en die draagt men toch op zijn rug niet, en daarbij nog mouluren voor kaders; dat ligt toch niet in 't gebruik van een organist. Daarbij kwam hij nog naar Halle met verscheidene duizend ongebruikte duitsche postzegels. Dat was toch wel aardig voor een vluchtende organist.

Sindsdien is hij "commerçant" gebleven. Zijn "Zingende Meisjes" is eene

flinke handelszaak geweest onder den naam van kunst, maar werkelijk een echte exploitatie van de welwillendheid der halsche ouders.

Dat Ghesquière handel drijft op breede schaal met de duitsche soldaten, dat weet iedereen. Wanneer Hallenaars in zijn winkel kwamen, weigerde hij hun zekere koopwaren onder voorwendsel dat hij er geen meer van hadt, maar duitsche soldaten, die verkregen die waren aan hoogere prijzen.

Tijdens den inventaris bleef zijn winkel dagen lang gesloten, ondertuschen stegen de prijzen gedurig op, voor dezelfde waar mochten de gelukkige hallenaars 's anderendaags dubbel en dik betalen.

In Vlaanderen is Ghesquière gekend als hevige extremist. Onlangs kwamen studenten uit Vlaanderen hem eene senecade geven onder de kreten van "Blauw voet... Storm op zee".

Dat Ghesquière in de beste betrekking is met de duitsche officieren, dat ook weet iedereen. Onlangs is een officier met name Otto uit Mechelen met een jufvrouw bij hem aangekomen, en bij deze gelegenheid werd er meer dan eene flesch "champagne" gedronken. De hallenaars kunnen ze maar betalen.

Ghesquière is ook nog een specialist van naamloze brieven. Over eenige jaren had hij zich weer eens aan zoo een manoeuvre plichtig gemaakt, maar hij werd met zijn pootje gevangen.

Hallenaars, onthoudt u nog bij zulk een handelaar te koopen.

UIT PEPINGHEN...

In de gemeentebestuur van Pepinghen is de genaamde Declercq, broeder van Staf, onderwijzer.

Onlangs hadden de jongens vliegvrachientjes in papier gemaakt en daarop de letters "R.I.F." geschreven. Wanneer zij die "vliegers" in de lucht wierpen schreeuwden zij: "Naar Keulen, naar Berlijn". Dat was te veel voor Declercq. Zij kregen allen als straf: een half uur langer in de klas.

Eenige dagen later waren de onderwijzers onder elkander stil een 't spreken. Een leerling had dit bemerkt en zei aan zijn makkers: "Er moet slecht 'nieuws zijn bij de Duitschers, want wij mogen het niet weten". Declercq had het gehoord en allen moesten een uur langer in de klas blijven. Maar... de leerlingen waren slimmer geworden. Den dag daarop kwamen zij allen te gelijk een uur later naar school.

MAGISTER MATTON...

Heel weinige hallenaars kenden u vóór den oorlog. Sommigen wisten dat gij Leeraar aan de Middelbare School waart en bij de mobilisatie zagen wij u in een officierspak door de straten loopen. Slechts na de "overgave" hebt gij u ontpopt. Eerst werdt gij voorzitter V.O.S. -wat onder de flamin-ganten veel ophef maakte, want vroeger waart gij geen V.N.V.-er. 't Bracht toen niet op. Ge dacht dat een gouden tijd zou aanbreken, he, pretentieuze! Magister, en dat het heel verstandig was te heulen met hen tegen wie ge vóór eenige weken gevochten hadt. (Of is het waar dat gij het hazenpad hebt gekozen?) Toch jammer dat die rijke beloften niet gehouden werden en dat gij nog niets -of zooveel als niets- bekomen hebt voor uw verrad. Uw vrouwtje, (dat onbezonnen, preatzieke k.i.d.) vertelde verleden jaar dat ze erg een duitsche overwinning wenschte: "Dat is goed voor Wardje, want hem is een goe "de post beloofd!" Om uw iever voor de nieuwe zaak te toonen, hebt gij ook eens geprobeerd jongelieden voor S.S.-Matthys aan te werven. Herinhert gij u nog met welken schatclach die kruimige kereltjes uw verleidende voorstel len onthaald hebben? Vergontwaardigd hebben ze u gevraagd voor wie gij hen hieldt. En uw iever was dadelijk gekoeld. Te dien tijde scholdt gij voor dommerikken degenen die aan de Engelsche Victorie (met V..) durfden gelooven. Nu, dom willen we volgaarne blijven, ô Magister, maar laat ons, om Gods-wil, onze rotsvaste hoop op de Eind-Overwinning. En al uw hooge geleerdheid kunt gij gerust houde, zé komt u wellicht nog te pas als gij naar Duitsch-land zult moeten verhuizen. - Of is het zoo verstandig van uw vrouw in de winkels te vertellen dat een duitsch officier haar 5 kilos boter gebracht heeft, dat zij bij haar thuis gaarne de Duitschers hebben; "die houden toch zoo van "pâtisserie". (Eerst hebben ze daar grof geld verdiend met de Tommies, nu met de anderen). We kunnen daaruit besluiten dat uw duitschge-

zindheid niet uit het hart komt, maar uit de maag? Daar komt geen sprankel overtuiging of idealisme bij. Ge verloochent uw Vaderland, uw Eed van getrouwheid om uw buik beker te kunnen vullen. Ge hebt zelfs niet de excuus te kunnen zeggen dat gij altijd V.N.V.-er geweest zijt.

Is het waar, Lagister Matton, dat twee van uw broers in 1914-18 aan het front vielen en dat een ander in Mei 1940 gedood werd? Hebben soms de Engelschen hen gedood? En telkens wanneer gij de hand reikt aan een Duitschen officier en liefstallig doet als ze bij U aan huis komen (zoohls dit meermalen gebeurde.) treedt dan niet het beeld van uw gesneuvelde broers verwijtend voor uw oogen? Of hebt ge soms geen schaamtegevoel meer?

Met medelijden denk ik soms aan uw kindertjes. Gij weet toch ook met welke verachting de naam van een landverrader genoemd wordt. Hebt gij het recht uw kinderen bloot te stellen, later het striemend verwijt te hooren: "Uw vader heeft zijn land verraden..."

De doorsnee Hallenaar houdt fier het hoofd op Lagister. Ze verachten kinkels als gij, die uit louter winstbejag verloochenden al wat ze tot dan toe aanbeden hebben. Maar vol vertrouwen rekenen zij op de toekomst en of Eind-Victorie de onze is, daar twijfelen wij geen seconde aan. Rol dan uw pakken zulle, want wij slaan er niet neven...

Vaëntjesboer.

UN DONATEUR QUI SERA GÉNEREUX....

Notre imprimeur rexiste Octave Vanden Broeck a versé, suite à l'appel du "Pourri Réel", la somme de 50 Frs, pour la victime de l'attentat -qui a si bien réussi- sur la personne de celui qui s'occupait de recruter les jeunes gens qui devaient se faire casser la g..... sur le front russe à la place des bôches. Nous, Belges et Hallois, nous appelons le geste d'Octave Vandenbroeck, un geste de dépit de gosse, même à 66 ans, (il les aura le 3 décembre prochain.).

Mais gardez-vous bien Octave, le jour viendra où nous serons de nouveau entre nous. Nous vous garantissons qu'alors nous préleverons sur votre avoir un don de 50 Frs au profit de chaque Veuve et de chaque Père de nos soldats morts héroïquement ou même de chaque concitoyen tué par la pègre nazie. A bon entendeur salut.

La Jeune Garde.

